

درخواست ابوالفضل پوروفایی، رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان مرکزی بر اضافی بر دوش تأمین اجتماعی نگذارید

کارگران و نیروهای کار کشور که ماهیانه بخشی از حقوق خود را به امید بهره‌مندی از خدمات درمانی و انواع خدمات مانند مستمری بازنشستگی به سازمان تأمین اجتماعی می‌پردازند، طبیعتاً درباره آینده سازمان تأمین اجتماعی و حفظ کارآمدی و توان این سازمان دغدغه زیادی دارند. رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان مرکزی گوشه‌هایی از این دغدغه‌ها را روشن می‌کند. به عقیده ابوالفضل پوروفایی، اینکه نهادهای دیگر گاه بخواهند مشکلات و کاستی‌های خود را از طریق تحمیل بار جدید و مأموریت‌های غیرمرتبط به سازمان تأمین اجتماعی حل کنند و میهمانان ناخوانده بدون تأمین منابع، بر سر سفره بیمه‌شدگان تأمین اجتماعی بنشانند، دغدغه‌ای جدی برای بیمه‌شدگان و مستمری‌بگیران سازمان تأمین اجتماعی است.

این مشکل پیشنهاد می‌دهید؟ یکی از ریشه‌های این موضوع، مدیریت سیاسی و غیرتخصصی سازمان تأمین اجتماعی در گذشته است. همین امر باعث شد در مواردی این سازمان از مأموریت‌های اصلی خود باز مانده و بخشی از سرمایه‌ها و منابع سازمان از بین برود. دولت نهم و دهم در این راه بیشترین تغییرات مدیریتی و بیشترین اتلاف منابع را انجام داد. در آن دوره مدیران سیاسی بر سازمان حاکم بودند. وقتی دولت به‌طور مستقیم وارد سازمان تأمین اجتماعی شود، مخالف ماهیت غیردولتی این سازمان است. این سازمان باید براساس هویت سه‌جانبه کارگران، کارفرمایان، سرمایه‌گذاران و شرکای اجتماعی خود و با مشارکت جدی و موثر آنان اداره شود. خوشبختانه در دولت یازدهم این اتفاق افتاد و فردی بر مسند ریاست سازمان نشست که از بدنه خود سازمان، متخصص و باتجربه بود. بنابراین در این دوره واقعا وضعیت بهتر شده است، چه در بعد فرهنگی، چه در بعد اقتصادی و چه در بعد اجتماعی. امید این است سازمان بتواند بیش از پیش مدیریت منابع خودش را در اختیار داشته باشد و بتوانیم در بعد اقتصادی، سرمایه‌گذاری و ارائه خدمات گام‌های سریع‌تر و بلندتری برداریم.

■ اگر مطالبات سازمان از نهاد دولت و برخی کارفرمایان بدهکار وصول شود، فکر می‌کنید چه تاثیری بر ارائه خدمات به بیمه‌شدگان و مستمری‌بگیران خواهد گذاشت؟

یکی از مسائل و مشکلات امروز ما، وجود چالش در بنگاه‌های اقتصادی است ولی بیشترین آسیب را در این راه، بیمه‌شدگان می‌بینند. براساس ماده ۳۶ قانون تأمین اجتماعی، سازمان موظف است مطالبات خود را از کارفرمایان بگیرد؛ اما متأسفانه وقتی کارفرمایان نمی‌توانند بدهی‌های خود را به سازمان بپردازند، قطعاً این موضوع در خدمات‌دهی سازمان تأثیر منفی خواهد داشت.

■ در مقاطع مختلف تعهداتی از طرف نهادهای تصمیم‌گیر بر سازمان تأمین اجتماعی تحمیل شده که منابع آن تأمین نشده است. این موضوع مسائل زیادی برای سازمان ایجاد کرده است. از نگاه کارگران به عنوان یکی از سه رکن تأمین اجتماعی در کشور، آسیب‌شناسی این رویه چگونه است؟

به هر صورت اگر این فشارها به سازمان وارد شود، آن هم در حالی که این سازمان باید مستقل باشد و از بودجه عمومی محروم است، قطعاً تأثیرات منفی خواهد گذاشت. این موضوع برای زندگی کارگران نیز مشکلاتی ایجاد خواهد کرد. در شرایط فعلی اگر دولت بخواهد مشکلات خود را از طریق سازمان تأمین اجتماعی حل کند، مشکلات بسیاری را در آینده ایجاد خواهد کرد. اگر هزینه یک واحد یا قشر را بر دوش سازمان بیندازند، فردا ما در بحث مستمری‌ها و پرداخت‌های بازنشستگی به مشکل خواهیم خورد. اگر حجم بسیاری افراد که ذینفعان سازمان تأمین اجتماعی هستند دچار مشکل شوند، دیگر به سادگی قابل کنترل نیست. باید این موضوع مدیریت شود، یعنی بار اضافی بر دوش سازمان نگذارند.

تأمین اجتماعی پرداخت نشده است و در نتیجه امروز شاهدیم که سازمان بالغ بر ۱۳۰ هزار میلیارد تومان از نهاد دولت طلب دارد. این بدهی نهاد دولت باعث شده سازمان گاه نتواند خدمات کاملی را به بیمه‌شدگان ارائه دهد. البته جای تشکر دارد که در برنامه ششم موضوع پرداخت بدهی دولت به سازمان تأمین اجتماعی دیده شده است. در هر صورت خواسته ما این است که مصوبات قانونی برای سازمان بار مالی بدون تأمین منابع ایجاد نکند.

■ می‌دانید که بخشی از

راهبرد دولت الکترونیک در سازمان تأمین اجتماعی در حال اجراست. به نظر شما الکترونیکی شدن خدمات بیمه‌ای و درمانی چه تاثیری در فرایند ارائه خدمات از سوی این سازمان داشته است؟

حرکت سازمان تأمین اجتماعی به سمت دولت الکترونیک باید ادامه یابد. ما باید بتوانیم به‌صورت جامع و قابل کنترل، همه امور اجرایی سازمان را تسهیل و شفاف کنیم. در استان مرکزی ابتدا در بخش درمان این موضوع اجرا شد. البته در ابتدا مشکلاتی داشت ولی الان روز به روز بهتر می‌شود. از این طریق جلوی بسیاری از هزینه‌ها گرفته می‌شود و قطعاً رضایتمندی بیشتری را ایجاد خواهد کرد.

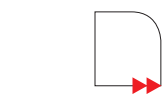
■ همانطور که می‌دانید نسبت مصارف و منابع سازمان در سال‌های گذشته متاثر از برخی تصمیمات غیرکارشناسی بر هم خورد؛ به‌طوری‌که مصارف سازمان از منابع آن پیشی گرفت. شما چه راهکاری برای رفع

■ همانطور که مطلع هستید، خدمات متنوع سازمان تأمین اجتماعی به کارگران به عنوان یکی از شرکای اجتماعی این سازمان، براساس معیارهای جهانی از کامل‌ترین بسته‌های خدمات بیمه‌ای است. ارزیابی شما از این خدمات متنوع در استان مرکزی چیست؟

سازمان تأمین اجتماعی یک نهاد عمومی غیردولتی و متعلق به جامعه کارگری و کارفرمایی کشور است و ذینفعان این سازمان، سرمایه‌گذاران اصلی این سازمان هستند. کارگران نه تنها شرکای اجتماعی این سازمان، بلکه صاحبان اصلی منابع آن هستند. سرمایه‌گذاری این سازمان از محل حق بیمه‌هایی است که بخش اصلی آن را کارگران پرداخت می‌کنند. بنابراین سرمایه‌گذاری‌های این سازمان هم از محل سرمایه کارگران است. خدمات سازمان تأمین اجتماعی نیز در دو بخش درمانی و بیمه‌ای قابل تعریف است. اعتقاد من این است که اگر سازمان تأمین اجتماعی در تصمیماتش همانگونه که در قانون تأمین اجتماعی و نیز در اسناد کلان حوزه تأمین اجتماعی آمده مستقل باشد، مشکل خاصی نخواهیم داشت. اما متأسفانه با تصویب برخی قوانین، بعضاً مهمان‌های ناخوانده‌ای بر سر این سفره آمده‌اند بدون اینکه منابع مورد نیاز برای ارائه خدمات به آنان به درستی تعریف و تأمین شده باشد. حرف ما این است که این سازمان باید آن کسانی را پوشش دهد که در اینجا سرمایه‌گذاری و پرداخت حق بیمه داشته‌اند، یعنی کارگران.

■ سازمان تأمین اجتماعی سه مأموریت بیمه‌ای، درمانی و اقتصادی دارد که باید با هم پیوستگی و انسجام نیز داشته باشند. شما به دو بخش بیمه‌ای و درمانی اشاره کردید. به نظر شما برای حفظ پیوستگی و انسجام این بخش‌ها چه کارهایی باید انجام شود؟

ما بارها در دیدار با نمایندگان مجلس چه در سطح استان و چه در سطوح بالاتر با تبیین وظایف و مأموریت‌های قانونی و نیز چالش‌های سازمان تأمین اجتماعی در خواست کرده‌ایم که مصوباتی تصویب نکنند که بار مالی اضافی بر این سازمان تحمیل کند. متأسفانه برخی مصوبه‌ها به منافع این سازمان و صاحبان این سازمان صدمه وارد می‌کند. یعنی منابع خدماتی جدیدی که در این مصوبات برای اقشاری خاص پیش‌بینی شده، به سازمان

سازمان
تأمین اجتماعی
یک نهاد عمومی
غیردولتی و متعلق
به جامعه کارگری
و کارفرمایی کشور
است و ذینفعان
این سازمان،
سرمایه‌گذاران
اصلی این سازمان
هستند. کارگران
نه تنها شرکای
اجتماعی این
سازمان، بلکه
صاحبان اصلی
منابع آن هستند